

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 12

DECEMBER 1960

109. ÅRGANG

INDHOLD

Omslagsbillede

Julestemning på Rådhuspladsen i København

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 10,00 i Danmark og $ 2,50 i U.S.A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F.

Levi B. Thorup, missionspræsident, ansvarh. redaktør
Mary W. Kaiser, redaktør

KLOSTERTRYKKERIET

Fra missionens præsidentskab

Kære soskende!

Allerforst vil jeg gerne overbringe de bedste julehilsener fra Det Forste Præsidentskab til alle soskende, venner og missionærer i Danmark.

Og så vil søster Thorup, missionspræsidentskabet, missionskontoret og alle missionærerne i den danske mission gerne benytte lejligheden til at sende alle medlemmer af Kirken og alle andre, som vi kommer i forbindelse med, de bedste onsker om en rigtig glædelig jul og et godt og lykkeligt nytår.

December er en ganske særlig måned, den måned hvor vi fejrer vor Herre og Frelser, Jesu Kristi fødsel og også vor Profet Joseph Smiths fodsel, han som under vejledning af Jesus Kristus gengav det sande evangelium til jorden, for at det aldrig igen skulle borttages.

Vi ærer Profeten Joseph Smith på grund af den tro og det mod, han havde til at fuldfore den store mission, som Herren havde kaldet ham til.

Vi dyrker den sande og levende Gud og Jesus Kristus, som Han har sendt herned for at blive hele menneskehedens Frelser og Forloser.

Efterhånden som vi nærmer os den dag, hvor vi fejrer vor Herres og Frelsers fodsel, vil det være godt at kalde vor familie sammen og fra Skriften læse beretningen om denne vidunderlige hændelse såvelsom de begivenheder, der gik for sig på den vestlige halvkugle ved den samme vidunderlige lejlighed, så vi i vore borns og vore egne hjerter kan opbygge en taknemmelighed mod og et vidnesbyrd om denne strålende begivenheds guddommelighed, storslåethed og betydning.

Det er også mit håb, at hver eneste af os vil tage sig tid i højtidsdagene til roligt at tænke over formålet med, at vi hojtideligholder den og betydningen af disse begivenheder i vort liv, og at vi så, med oprigtig taknemmelighed i vore hjerter, knæler ned i ensomhed og takker vor himmelske Fader for den gave, Han gav os, sin Son Jesus Kristus, og aflægger det lofte til ham, at vi vil leve, så vi er værdige til dette store navn, det navn, som vi har påtaget os gennem dåben, og bekræftelsen i Hans Kirke.

Dødelige svagheder gør det nødvendigt for os bestandig at gøre status over os selv, vor levemåde og vore følelser og handlinger overfor andre. Det kræver en fortsat omvendelse og bøn om tilgivelse fra Ham, som døde, for at vi kunne leve, og uden hvem der ikke kan være nogen frelse. Derfor er det nødvendigt, at vi standser op på disse forskellige helligdage og tænker på deres formål og bestemmer os til at bevæge os op ad stien mod fuldkommenheden, og at vi fejrer disse store begivenheder på en måde, som kan behage dem, vi ærer.

Jesus sagde ved flere lejligheder: »Hvis I elsker mig, så hold mine befalinger«, men når vi ser, hvordan folk fejrer disse helligdage, folk, som bekender sig til kristendommen, så gør de deres Frelser bedrøvet og gør nar ad hans mission ved at opføre sig på en måde, som Han har bedt os om ikke at leve. Langt den største del af dem, der bekender sig til kristendommen, betragter disse helligdage som tidspunkter, hvor de kan drikke til overmål, hengive sig til letsindigheder og svir, og de opfører sig på en sådan måde, at det mishager Ham, hvis fødsel og mission vi skulle ære.

Må vi, som har anerkendt Jesu Kristi sande evangelium, finde den vidunderlige glæde og tilfredsstillelse, der kommer ved dagligt at leve i overensstemmelse med Hans guddommelige plan, og ved at vise, således som Han lærte os gennem hele sit liv, kærlighed, tålmodighed, forståelse og tilgivelse og ved at holde vort liv frit for kritik, sladder, fordømmelse af vore medmennesker og fra alle andre laster, som hindrer Guds værk, og må vi, sammen med vor familie stræbe efter Hans velsignelser i vore aktiviteter i denne juletid.

Deres hengivne broder

Levi B. Thorup, missionspræsident.

Et budskab med en udfordring og en forjættelse fra Præsident David O. McKay.

Julens ånd

Når vi nu atter nærmer os den store hojtid, er det vigtigt at være klar over, at julen, den dag som er beregnet på at fejre Kristi fødsel, betegnes som en dag, der skulle »forandre al sorg til glæde«.

Den fare, der opstår, når vi fejrer julen, er den mulighed, at det virkelige formål, at komme det åndelige ihu, bliver overskygget af det materielle. Den sande ånd at skænke lykke til andre, gode venners venskab, og den tilfredsstillende kundskab, at julen minder os om Kristi forjættelse om et nyt og bedre liv, bor altid være det, der ligger overst i vort sind. Den himmelske hærskare, der priste Gud og sagde: »Ære være Gud i det hojeste! og fred på jorden i mennesker, der har Hans velbehag!« *(Luk. 2:14),* giver os disse nogleord:

1) Tro på Guddommen er det forste, der er nødvendigt for fred og lykke.
2) Broderskab er den anden væsentlige ting, hvorved denne lykke og fred kan opnås.

Det er passende, at vi til jul fornyr vore onsker og styrker vor beslutning om at gore alt, hvad der står i vor magt, for at virkeliggore blandt mennesker det budskab, der blev forkyndt af englene, da Frelseren blev født. Lad os ære Gud ved at soge det gode, det sande, det skønne. Lad os stræbe efter at oprette fred på jorden ved at udove den samme gode vilje mod hinanden, som Gud har vist mod os!

Da Han kom som et lille barn, var der intet rum i herberget; i dag skulle ethvert hjerte og ethvert hjem byde Ham velkommen. Hvis det var sandt, ville egenkærlighed, misundelse, fjendskab og alle andre ting, der bringer ulykke, blive erstattet af venlighed, villighed til at tjene og god vilje.

Kilden til lykke findes i ens egen sjæl. Deraf udspringer tro på Jesus Kristus, vor Herre og Frelser. Lad da forst hver enkelt i sit eget hjerte bekende den sande julens ånd. Og lad den derefter stromme

gennem hans hjem. Tusind sådanne hjem ville udgøre en sand kristen by, og tusinde sådanne byer ville opbygge en sand kristen nation.

Julen er en tid, hvor vi skal ihukomme Kristus. Det er en dag, hvor vi skulle forstærke vor tro og drage nær til Faderen til det lille barn i Bethlehem.

Han levede for os, for at vi kunne leve; Han døde for os, for at vi en dag kan undslippe syndens og dødens lænker. Han viste den vej, som fører til selve Hans nærværelse, til hvem Kristus bad på korset: »Fader! tilgiv dem; thi de ved ikke, hvad de gør«. *(Luk. 23:34).*

Han kom for at give os det evige liv. Lad os tage imod hans gave med taknemmelighed.

Uden Jesus Kristus, den opstandne Herre, kunne verden ikke overleve. Den sande Julens ånd er Kristi Ånd.

Ja, Jesus er Fredens Prins, men Han vil ikke bringe fred til verden på nogen magisk måde. Som Han altid har gjort, vil Han kun tilstå den ifølge den lov, på hvilken den, som andre velsignelser, er forudsagt. Had avler had, kærlighed avler kærlighed, venlighed skaber mere venlighed, og venlighed og kærlighed avler fred.

Når menneskeheden lærer denne simple lektie, vil fred komme til dem som et naturligt resultat. Interessen for at plyndre vil svinde bort. Menneskene vil se på hinanden som brødre, hver af dem skabt i Guds billede. De vil forstå, at for at elske Gud må de først elske deres næste som sig selv.

David O. McKay

Profeten Joseph Smiths fødselsdag

Den 23. december er Profeten Joseph Smiths fødselsdag, og vi bør alle standse op et øjeblik i vore travle juleforberedelser og tænke på den mand, hvis privilegium det blev at genoprette Jesu Kristi sande Kirke på jorden.

I »SKANDINAVIENS STJERNE« for december 1905 finder vi følgende artikel i anledning af Profetens 100-års fødselsdag, og vi gengiver den her, da dens ord har gyldighed for os alle også i dag.

PROFETEN JOSEPH SMITHS 100-ÅRIGE FØDSELSDAG

Den 23. december 1905 blev født af forældre, som i det verdslige ikke stod langt ovenfor fattigdom, men ærbare, redelige og agtede som sådanne blandt deres medborgere, et drengebarn, der havde en stor fremtid for sig.

Hans opdragelse var upåklagelig, men hans skolegang måske mindre gunstig, end det kunne være ønskeligt. Der lå i hans hjerte en vis tilbøjelighed til at ville tjene og behage Herren, en oprigtighed, der behagede Gud, som også udvalgte ham til at blive en stor Profet, ved hvem han ville påbegynde sit store sidste-dages værk.

I sit femtende år følte han sig bevæget til at søge efter den sande lærdom, den sande og af Gud anerkendte kirke eller menighed, i den hensigt at slutte sig til den. Men han så sig ikke i stand til selv at dømme imellem de forskellige kirker og troslærer, hvorfor han henholdt sig til Gud for at få den visdom og dømmekraft, han stod i trang for. Da var det, at Gud, vor Fader, og hans Søn, Jesus Kristus, åbenbarede sig for ham og tilkendegav sin vilje. Han var nu vis på, at han virkelig havde set disse høje væsener og hørt deres røst, hvorfor han ikke kunne blive overtalt til at tro, det var en forblindelse eller bedrageri af den onde. Han holdt sig til Gud, som han havde set, og blev benådet med andre himmelske sendebud, fra hvem han fik sin undervisning om, hvorledes han skulle påbegynde Herrens store sidste-dages værk, og således erholdt han det hellige præstedømme og organiserede Kirken, kaldte apostle og de øvrige embedsmænd til

embedernes forvaltning og orden, og førte, som en stor og af Gud sendt Profet, Kirken fremad, trods al den modstand, der på alle sider opstod imod ham og sandheden.

Han kæmpede for Herrens værks fremme, og ligesom vor kære Frelser måtte han lide megen forfølgelse og forhånelse, ja til sidst også døden for evangeliets skyld.

Hans arbejde har båret megen god frugt. Vi ser i dag et folk, der tilbeder med fuld forstand og kundskab den sande Gud, hvem det har lært at kende ved åbenbare tilkendegivelser på mange måder. Ethvert individ, som i oprigtighed har sluttet sig til Kirken, har fået det lovede vidnesbyrd — de lovede kendetegn, der ikke kan misforstås af dem, som har modtaget den Helligånds gave ved håndspålæggelse af Herrens bemyndigede tjenere.

Hvilket gode de sidste dages hellige har modtaget formedelst deres lydighed og oprigtighed for Herren! Det er mere værd end al jordens herlighed. Den samme lærdom, som Gud åbenbarede til sin Profet, Joseph Smith, læres i dag af Herrens sendebud, der udgår til jordens nationer. Den samme kraft, der satte sidste dages værket i bevægelse for fem og halvfjerdsindstyve år siden, ruller det frem i denne tid, og Profeten Daniel profeterede så tydeligt og umiskendeligt, at det ikke mere skulle standse, indtil det tilintetgjorde alle af mennesker stiftede modstridende institutioner og opfyldte jorden.

Hvilket herligt håb! Hvilket herligt løfte! Hvilke kraftige vidnesbyrd Herren har givet sine hellige fra begyndelsen indtil nu om værkets guddommelighed og sandhed.

Hvilken trøst! Den at Gud er med os og vil bevare sin Kirke imod al modstand og magt. Hvilken sorgelig stilling ville ikke dette folk være i uden denne trøst, dette håb, dette forsvar, denne kraft! Glæd eder, I Guds folk, over de store privilegier og velsignelser I nyder, og forsøm aldrig at give Herren den tak, han tilkommer.

Lad os tragte efter at behage ham ved at holde hans befalinger og sprede lys og kundskab blandt vore medmennesker; ved at elske hverandre, som han har elsket os; ved at understøtte hans udvalgte tjenere, som bestyrer hans gerning her på jorden. Da vil vi fremdeles høste i rigt mål af hans velsignelser, hver for sig og som et folk.

Lad os med ømhed nære mindet om vor kære broder og Profet Joseph Smith, som lod sit liv som et vidnesbyrd for værkets sandfærdighed og guddommelighed. Lad os ære hans og hans broder Hyrums navn blandt de ædle martyrer, der måtte besegle deres vidnesbyrd med deres blod.

Hav tak for Profeten, du sendte, o Herre på denne vor dag!

Månedens SPØRGSMÅL

Af Joseph Fielding Smith, præsident for De Tolv Apostles Råd

Har Satan magt til at besvare bønner?

Spørgsmål:

I et fireside møde i vor gren blev det spørgsmål stillet: »Har Santan magt til at besvare vore bønner?« Nogle af de tilstedeværende udtalte, at det var deres mening, at han havde, men at han ville gøre det for at bedrage os. Andre følte, at hvis vore bønner var oprigtige, kunne Satan ikke have magt til at gribe ind og give os falske svar. Da der var denne meningsforskel, ville vi gerne have et svar på spørgsmålet.

Svar:

At Satan har stor magt til at bedrage er en fastslået kendsgerning. Vi læser i skrifterne, hvor han udøver sin magt til at bedrage og lede menneskeheden på afveje ved utallige lejligheder. Da Adam og Eva blev drevet ud af Edens Have, sendte Herren en engel for at instruere dem om frelsesplanen, og de fik befaling om at lære deres børn disse ting, hvad de også trofast gjorde. Men Satan kom iblandt dem og sagde: »Jeg er også Guds søn; og han befalede dem, sigende: Tro ikke. Og de troede ikke, og de elskede Satan mere end Gud. Og fra den tid af begyndte menneskene at blive kødelige, sanselige og djævelske« *(Moses 5:13)*. Han prøvede også at ødelægge vor Forløser gennem fristelse, men dette havde han ikke held med. Da tiden var kommet til evangeliets gengivelse i denne uddeling, kendte Satan øjensynligt til det og gjorde alt, hvad der stod i hans magt, for at ødelægge Profeten Joseph Smith, før Faderen og Sønnen kom med frelsesbudskabet. Satans opgave er at ødelægge. Da han gjorde oprør i rådet i himlen, besluttede han at ødelægge Herrens værk og hele menneskeheden skulle underkaste sig hans magt. Det må indrømmes, at han i stort omfang har fuldført sin hensigt, for han har overtalt det store flertal af jordens indbyggere til at vende sig bort fra den guddommeligt åbenbarede sandhed. Han vil lægge fristelser for foden af hver enkelt person for at få dem til at begå synd. Han har lært verden falske lærdomme under sandhedens maske, og mange har fulgt ham. Han viste sig for Moses og sagde: »... Moses, menneskenes søn, tilbed mig. Og det skete, at Moses så på Satan og sagde: Hvem er du? thi se, jeg er en Guds søn i hans Enbårnes lignelse; og hvor er din herlighed,

at jeg skulle tilbede dig?« *(Moses 1:12-13)*.

Vi bør altid være på vagt for at modstå Satans fremgang. (Han vil vise sig for os i skikkelse af en ven eller en slægtning, til hvem vi har tillid). Han har magt til at skabe tanker i vort sind og at hviske til os med uudtalte udtryk for at forlede os til at tilfredsstille vore lyster eller vore ønsker, og på forskellige andre måder spiller han på vore svagheder og vore ønsker. Nephi forstod dette klart, og ved profetiens gave efterlod han sig en advarsel til de nuværende generationer, idet han kalder os til at være på vagt og rede til at modstå Satans fremskridt. Her er nogle af hans ord til den nuværende generation:

»Thi djævelens rige skal ryste, og de, der tilhører det, må afgjort vækkes til omvendelse, ellers vil djævelen fange dem i sine evige lænker, og de opirres til vrede og omkommer.

Thi se, på den dag skal han rase i menneskehjerterne og opirre dem til vrede mod det, der er godt.

Og andre vil han berolige og neddysse i vellystig sikkerhed, så at de vil sige: Alt er vel i Zion, ja, Zion trives, alt er vel; og således bedrager djævelen deres sjæle og leder dem omhyggeligt ned til helvede.

Og se, andre drager han bort ved smiger og fortæller dem, at der ikke findes noget helvede, og han siger til dem: Jeg er ingen djævel, thi der findes ingen — og således hvisker han dem i øret, indtil han har fanget dem i sine grufulde lænker, hvorfra man ikke kan undslippe.« *(2. Nephi 28: 19-22)*.

Vi skal ikke tage hans magt altfor let, men ved hjælp af oprigtigheden i vor sjæl modstå enhver påvirkning, enhver usund tanke eller ønske og enhver overtalelse til at gøre noget forkert, som kan komme fra en hvilken som helst kant, selv fra vore allerbedste venner. Satan kender alle tricks og har lang erfaring i at overtale folk til at gøre ondt. Nephi har også givet os følgende nyttige råd:

»Og nu, mine elskede brødre, jeg mærker, at I stadig grubler i hjertet, og det bedrøver mig, at jeg skal tale angående disse ting. Thi dersom I vil give agt på Ånden, som lærer mennesket at bede, da vil I vide, at I bør bede, thi den onde ånd lærer ikke mennesket at bede, men lærer, at det ikke skal bede.

Men se, jeg siger jer, at I altid bør bede og ikke blive trætte, og at I ikke må udrette noget for Herren uden først at bede til Faderen i Kristi navn, at han vil hellige jeres gerning for jer, så at jeres gerning må blive til jeres sjæls velfærd.« *(2 Nephi 32:8-9)*.

Vi lærer, at det er en befaling fra Herren, at vi søger ham bestandig i ydmyg bøn. Da Frelseren var sammen med sine disciple, lærte han dem at bede, og han satte et eksempel for dem ved hyppige bønner til sin Fader. Da det er en befaling fra Herren, kan vi være sikre på, at det er en dyd at bede, og når vi søger Herren, skulle det være med en ånd af ydmyghed og ærbødighed. I

Bjergprædikenen sagde Jesus til sine disciple:

»Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer ...

Eller er der iblandt jer nogen, som vil give sin søn en sten, når han beder ham om brød?« *(Matt. 7:7, 9)*.

Og atter:

»Men søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift.« *(Matt. 6:33)*.

Da hans autoritet blev diskuteret af jøderne, svarede Jesus dem og sagde: »Hvis nogen vil gøre hans vilje, skal han erfare, om læren er fra Gud, eller jeg taler af mit eget.« *(Johs. 7:17)*.

Vi kan føle os fuldkommen sikre på, at Herren ville ikke befale os at bede og så tillade Satan at gå imellem og bedrage os, hvis vi har en ånd af ydmyghed og tro til at nærme os vor Fader for at bede om hans velsignelser. Der skrives i åbenbaringer, givet til Kirken:

»Og atter, sandelig siger jeg jer, mine venner, at jeg giver jer disse ord til at overveje i jeres hjerter med den befaling, som jeg giver jer, at I skal kalde på mig, medens jeg er nær.

Hold jer nær til mig, og jeg vil holde mig nær til jer. Søg mig flittigt, så skal I finde mig, bed og I skal få, bank på, så skal der lukkes op for jer.

Hvad som helst I beder Faderen om i mit navn, som er gavnlig for jer, det skal gives jer.

Og dersom I beder om noget, der ikke er gavnlig for jer, skal det være jer til fordømmelse.« *(L. & P. 88:62-65)*.

Vi bliver således rådet til ikke at bede om ting, som ikke er gavnlige. Altfor mange gange kan man bede om ting, som ikke er gavnlige, men vil tilfredsstille vor forfængelighed eller tåbelige ønsker, og hvis bønnen så bliver besvaret, kan det være til vor skade. Vi har et vidunderligt eksempel på dette i tilfældet Martin Harris, da han fremturede, efter at Herren havde afslået hans bøn og på hans gentagne søgning blev kravet imødekommet. Resultatet blev en plage for ham og endog for profeten Joseph Smith hele deres liv. Og atter, den forjættelse er sikker, at Herren ikke vil afslå den ydmyge bøn, der bliver fremsat, og måske er det ikke gavnligt ved nogle bønner, at svaret bliver givet, således som der bedes om. Desuden er det sandt, at Herren ikke altid er nær. Det menneske, som har ignoreret Herren, som ikke har holdt hans bud, og som ikke beder, kan finde det vanskeligt at opnå et svar på sin oprigtige bøn, når han er i nød, og svaret er hårdt tiltrængt.

Herren har også sagt: »Den, der søger mig årle, skal finde mig og ikke blive forladt.« *(L. & P. 88: 83)*. Det er forældres pligt at lære deres børn at bede, så snart de begynder at forstå. Lad dem få den vane at nærme sig deres Fader i himlen og med forståelse af, hvorfor de beder. Hvis denne vane dannes i barndommen, vil de blive ved at have den gennem de modne år, og den mand eller kvinde, som oprigtigt har søgt Herren og takket ham for vel-

signelser, kan vente, at Herren ikke vil svigte dem i nødens stund. Kirkens medlemmer bør tænke ofte på Amuleks advarsel, som det berettes i Alma, kapitel 34, i Mormons Bog.

Vi kan være ganske sikre på, at Herren ikke vil tillade Satan at bedrage den oprigtige søger efter sandheden, når han beder oprigtigt.

Joseph Fielding Smith.

»Stjernen« ønsker sine læsere en riglig glædelig jul og et godt og velsignet nytår!

Julehilsen fra Amerika

Kære søskende og venner!

Vi kan ikke lade julen gå uden at sende vore hilsener og bedste ønsker til vore mange kære venner i Danmark. Vore tanker går ofte tilbage til Dem alle og til de vidunderlige år, vi tilbragte i Danmark. Vi vil altid være taknemmelige for alle de mange udtryk for venlighed, forståelse og venskab, som vi mødte.

Vi elsker Dem for Deres trofasthed mod evangeliet, og vi ved, der er intet andet i verden, der kan bringe mere glæde, tilfredshed eller fred i sindet end at adlyde dets principper og sige ja til ethvert kald, der kommer til os.

Vi følger med interesse alt, hvad der foregår i missionen og er glade ved at høre om den fremgang, der gøres der. Vi ville ønske, vi var der og kunne tage del i alt, hvad De udfører. Men vi er lykkelige ved at have det privilegium at arbejde og komme sammen med de vidunderlige danske folk, som er herovre. Der er mange nu, som vi kendte i Danmark.

Vi er i sandhed taknemmelige for, at vor søn David kunne vende tilbage til Danmark på mission. Vort inderlige ønske er, at han altid vil være en god missionær og udføre alt sit arbejde på rette måde. Må han gøre sig fortjent til det danske folks kærlighed og respekt, for vi ved, at hans kærlighed til Danmark og det danske folk er ægte. Må Herren lede hans arbejde, så han kan være i stand til at finde nogle, som ønsker at høre sandheden.

Vi ønsker Dem alle en glædelig jul og et godt nytår. Må Herren velsigne Dem i rigt mål i det nye år, der ligger foran os, og må julens ånd altid dvæle i Deres hjerter og Deres hjem.

— — —

Århundreder er gået, siden Frelseren blev født, og Herrens engel viste sig for hyrderne og sagde: »Frygt ikke; thi se, jeg forkynder eder en stor glæde, som skal være for hele folket. Thi eder er i dag en Frelser født i Davids by; han er Kristus, Herren!«

Og i det samme var der med engelen en mangfoldig himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sagde:

»Ære være Gud i det højeste! og på jorden fred i mennesker, der har hans velbehag!«

For mange giver de skønne toner i englenes sang genlyd ned gennem tiderne. De, som er i harmoni med de himmelske toner og det

budskab, de bringer til alle, som vil lytte til dets råd og vejledning, vil finde trøst og fred. Men der er utallige tusinder, som tror, at det budskab, som englene bragte, kun var for dem, der levede for så længe siden, på tiden før Frelserens fødsel. Men det budskab, som blev bragt den nat: »Fred på jord i mennesker, der har hans velbehag«, var for alle Guds børn. I dag såvelsom til enhver tid, der er gået, har vi brug for at have tro på disse ord og gøre alt muligt for at hjælpe med til, at de kan gå i opfyldelse.

»Ære være Gud i det højeste!« De, som elsker Herren, anerkender disse ord af hele deres hjerte og anerkender vor Fader i himlen som den Allerhøjeste. Det er ham, som gav os liv, et jordisk hjem med alt, hvad der er ønskværdigt og værdifuldt, hvis vi blot søger efter disse ting. Hvor vigtigt er det, at vi husker disse ting og altid takker for alle vore mange velsignelser.

»Fred på jorden i mennesker, der har hans velbehag!« Hvor rolig og stille var den nat for så længe siden, da budskabet blev givet første gang. Det kom ikke til konger eller til velhavende folk, som ofte har alt for travlt til at lytte efter eller udføre Herrens værk. Det kom i nattens rolige timer, da alt var stille og fredeligt. Det kom til en lille flok hyrder, der vogtede deres hjord. Hvem ellers kunne røsten fra himlen gøre indtryk på end denne flok ydmyge hyrder i Judæas bakkeland. I årevis havde de levet så nær til naturen, at de endda kunne opdage den nye strålende stjerne, som viste sig på himlen. Denne åbenbaring blev givet til disse ydmyge tjenere, fordi de ville lytte og tro og grunde over budskabet i deres hjerter.

Budskabets omkvæd var fred. Det var et budskab, som der i høj grad trængtes til på den tid; verden var domineret af magt, de stærkes vilje blev påtvunget de svage. Budskabet om fred på jorden var et nyt tegn, en stemme fra selve himlen. Den var imod al had, tummel og strid. Sådanne ord ville have været uvelkomne i de ærgerrige herskeres råd, der søgte at dominere det jævne folk, men til denne gruppe af fattige, hårdtarbejdende hyrder, der elskede Gud, gav de nyt håb og ny tro.

Hvor ofte lader Gud sine undere ske gennem de jævne folk på jorden. Endog medens englene sang deres sang om håb og glæde, var der hændt et stort mirakel i den lille by Bethlehem, en Frelser var blevet født. Ikke i et slot eller i et velhavende hjem, ikke engang i et af de bedre herberger i byen. Josef og Maria var gået fra sted til sted for at søge husly, Maria var klar over, at tiden var nær, da hun skulle forløses. Ingen havde tid til at give disse to trætte rejsende husly eller trøst. Så bad de om logi i et lille herberg, men som alle de andre steder var der også overfyldt den nat, fordi folk var kommet langvejs fra for at lade sig skrive i mandtal.

Værten i herberget var træt og modig, fordi så mange folk bad om husly, som han ikke kunne skaffe. Da Josef og Maria bad om logi, var

han klar over, at de måtte have et sted at være, borte fra uroen og den stojende skare, så hellere end at sende dem bort, tilbod han dem husly i sin stald. Der var rent og varmt af varmen fra dyrene. Vi læser i Lukas 2:7: »Og hun fodte sin son, den forstefodte, og svobte ham og lagde ham i en krybbe, thi der var ikke plads for dem i herberget«. Den nat blev det store budskab om fred givet til verden.

Fred er noget, som forst må næres i menneskenes hjerter og sind. Al begærlighed og egenkærlighed må drives ud, vi må virkelig elske vore medmennesker, hvis vi vil opleve den sande fred og gode vilje mellem hinanden.

Ned gennem tiderne er Kristi fodsel blevet mindet på mange måder. At give gaver er blevet en skik i alle lande i verden. En gave, enten den er stor eller lille, som er givet uden kærlighed og gode folelser, bringer ikke julens sande betydning med sig.

Lad os stræbe efter altid at holde den sande julens ånd i live. Må vi aldrig miste den virkelige glæde ved at give, ikke blot gaver samlet hist og her, men den virkelige gave at give af os selv. Julen betyder god vilje blandt mennesker, udveksling af glade hilsener og tegn på respekt og kærlighed.

Ja, det er vidunderligt at have en god og glædelig jul, men julen kommer kun een gang hvert år. Kun een dag ud af 365, og den går meget hurtigt. Hvis det er alt, hvad der findes af julens ånd, er det noget meget flygtigt og forgængeligt. Men julen kan betyde så meget mere end en enkelt dag, hvor vi er gavmilde og deler den gode vilje. Den virkelige julens ånd er noget, som må næres og styrkes, så hver dag i året, der ligger foran os, vil få noget af den sande julens ånd.

Overalt, hvor vi ser os omkring, er der lejlighed til at tjene. Vi kan altid finde nogen, der trænger til et venligt smil, et varmt håndtryk, en stund med trostende samtale. Der er altid nogle mindre heldige, vi kan dele med. Julen så vel som hver dag er en opfordring, en opfordring til at være glad, venlig, gavmild og hjælpsom, men tab aldrig af syne, hvorfor der findes en jul og dens virkelige budskab og betydning.

»Fred på jord i mennesker, der har hans velbehag«. Disse få ord vil, hvis de bliver efterlevet, betyde tro, forståelse, venskab og sikkerhed mellem mennesker og nationer. Det ville være slut med al egenkærlighed og grådighed, og nationer og mennesker kunne leve i fred og harmoni. Lad enhver af os dyrke disse gudgivne egenskaber i vort hjerte og vort hjem, thi hjemmet er stedet, hvor fred og forståelse må begynde. Vore gaver er måske ikke kostbare, men hvis de bliver givet af hjertet, bringer de mere lykke end noget kostbart, der kun gives som en formsag.

Her er en lille julehistorie, som, skont den måske ikke er helt sand, dog indeholder julens virkelige betydning i disse få linier.

Hvorfor klokkerne kimede

Der var engang i et fjernt land en vidunderlig kirke. Den lå på en høj bakke midt i en stor by, og tusinder af mennesker begav sig op ad bakken for der at dyrke Gud.

I det ene hjørne af kirken var et stort tårn, som rejste sig så højt op mod himlen, at man kun i meget klart vejr kunne se helt op til toppen. Nu vidste alle folk, at der i toppen af tårnet var et klokkespil af juleklokker. Det var de skønneste klokker i verden. Nogle sagde, at de lød som engle i himlen, andre at de lød, som når vinden suser i træerne.

Men ingen havde hørt klokkerne i årevis. Det var skik, at alle folk hver juleaften bragte deres offergaver til Kristusbarnet til kirken, og når et værdigt offer blev lagt på alteret, plejede der at komme, gennem korets musik, lyden af juleklokkerne, højt oppe i tårnet. Men i mange, lange år havde man ikke hørt dem. Det blev sagt, at folk var blevet mindre omhyggelige med deres gaver til Kristusbarnet, at der ikke blev bragt noget offer, som var af nogen virkelig ægte værdi, så det fortjente klokkernes kimen.

Langt fra byen, i en lille landsby, boede en dreng ved navn Peter og hans lille broder. De havde hørt om julegudstjenesten i kirken og om de vidunderlige klokker.

»Jeg har hørt sige, lille broder«, sagde Peter, »at hvis gaven er værdig nok og antagelig for Kristusbarnet, vil klokkerne kime. Hvor ville det være vidunderligt, hvis vi kunne være der og høre dem«.

Dagen før jul besluttede Peter og hans lille broder sig til at gå til den store kirke, skønt det var bitterligt koldt. De startede tidligt på eftermiddagen, men den tunge sne på jorden forhindrede dem i at komme særlig hurtigt frem. Da natten var ved at falde på, så de lysene fra den store by lige foran sig.

Da de skulle til at gå ind gennem en af den store bys porte, så de en stakkels kvinde ligge i sneen, hvor hun var faldet, altfor syg og træt til at gå videre. En snedrive havde lavet en pude til hendes hovede, og Peter så, at hun var faldet i søvn. Medens Peter knælede ned ved siden af hende, prøvede han at gnide noget sne i hendes ansigt for at vække hende.

»Det er ingen nytte til, lille broder, du må gå videre alene«.

»Alene?« råbte den lille broder, »og du skal ikke se gudstjenesten eller være der, hvis klokkerne ringer?«

»Nej«, sagde Peter, og han kunne ikke holde tårerne tilbage. »Denne stakkels kvinde vil fryse ihjel, hvis ingen tager sig af hende. Når du kommer tilbage, kan du bringe hjælp. Jeg vil blive her for at passe på, at hun ikke fryser ihjel. Vi behøver ikke begge to at gå glip af julegudstjenesten. Du må se og høre alting to gange, lille broder, en gang for dig selv og en gang for mig. Jeg er sikker på, at Kristusbarnet vil vide, hvor jeg ville være glad for at kunne være der og dyrke ham. Og, lille broder, hvis du kan slippe hen til alteret uden at gå nogen i vejen, så tag denne lille sølvmønt og læg den ned som mit offer, når ingen ser det. Glem ikke, hvor du har efterladt mig, og tilgiv mig, at jeg ikke går med dig«.

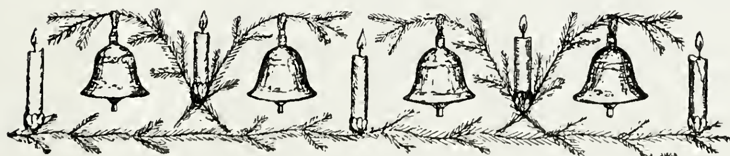
Den store kirke var et vidunderligt sted den aften. Den havde aldrig set så strålende og smuk ud for. Da orglet spillede, gav murene genlyd, og Peter, som var uden for byens mure, hørte de skønne lyde fra det store orgel.

Ved slutningen af gudstjenesten lagde de rige og store mænd deres gaver på alteret, juveler og guld og sølv. Sidst af alle kom landets konge i det håb, som de alle nærede, at høre klokkerne kime. Han tog fra sit hoved sin kongekrone og lagde den på alteret som sit offer. Men stadig ringede juleklokkerne ikke. Folk rystede på hovedet, og nogle sagde, at de ikke troede, at klokkerne nogensinde mere ville ringe.

Processionen var forbi, og pludselig standsede organisten. Alle så på den gamle præst, som stod ved alteret med oprakte hænder for at mane til stilhed. Medens hele folket lyttede, kom der stille, men klart, den skønne lyd af klokkerne i tårnet. Så rejste alle sig op og så hen mod alteret for at se hvilken stor gave, der havde vækket de tavse klokker. Men alt hvad de så, var lille broders barneskikkelse, som ganske stille var listet ned ad gangen, da ingen så det, og havde lagt Peters lille sølvmønt på alteret. Peter, som stod uden for den store port, hørte juleklokkerne kime yndigt og klart gennem sneen.

Med de kærligste hilsener

Præsident og søster Junius M. Sorensen.

KIRKENS LITTERATUR

Søger Lærdom ved Læsning og ved Tro

Den bedste julegave

er en af Kirkens bøger eller et abonnement på STJERNEN

PRISLISTE:

MORMONS BOG	kr.	5,00
MORMONS BOG, bibelpapir, guldsnit	»	17.00
LÆRE OG PAGTER	»	6,50
DEN KOSTELIGE PERLE	»	2,00
MORMONS BOG, LÆRE OG PAGTER og DEN KOSTELIGE PERLE i eet bind, lækkert, blødt, sort skind	»	42,00
BIBEL-CITATER	»	2,50
EN ADVARSELS RØST	»	3,50
TROSARTIKLERNE, stift bind	»	7,00
TROSARTIKLERNE, blødt bind	»	9,00
PROFETEN JOSEPH SMITHS LÆRDOMME, stift bind	»	7,00
PROFETEN JOSEPH SMITHS LÆRDOMME, blødt bind	»	7,50
HVEM ER MORMONERNE? (ny udgave)	»	3,00
NY SANGBOG	»	10,00
SØNDAGSSKOLE-SANGBOG	»	1,00
SLÆGTSBOG, heftet	»	7,00
SLÆGTSBOG, indbundet	»	14,50
STJERNEN, årsabonnement (i udlandet $ 2,50) (Gavekort kan fås uden ekstra betaling)	»	10,00
Indbundne årgange af STJERNEN 1957, 1958 og 1959 (diverse farver)	»	16,50
ANETAVLER, halvcirkelformede, til 10 generationer	»	6,50
do. til arbejdsbrug	»	5,50

Ovenstående bøger og andet materiale kan bestilles på missionskontoret ved indsendelse af beløbet på postgirokonto 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F.

Husk altid på talonen at anføre, hvad De ønsker, også selv om De har sendt brev med bestilling i forvejen.

HUSK AT FORNY DERES ABONNEMENT PÅ STJERNEN!

Angående næste tempelrejse

Søskende, som påtænker at deltage i næste sommers rejse til templet for at udføre arbejde for deres afdøde slægtninge, bedes indsende de nødvendige skemaer *inden nytår,* da det tager ca. et halvt år at få skemaerne kontrolleret og gjort rede i Amerika til tempelarbejdet her. Nærmere oplysninger kan fås ved henvendelse til *Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse, Priorvej 12, København F.*

Efter planen vil rejsen gå til templet i Schweiz med afgang fra Danmark den 25. juli og hjemkomst den 2. august.

Referater fra EFTERÅRSKONFERENCERNE

Aalborg, 22. og 23. oktober

Distriktskonferencen i Aalborg indledtes lørdag aften med en fin koncert af Aalborg grenskor, der præsenterede nogle gode kornumre foruden at der var trio, duetter samt et par dejlige musiknumre - en dejlig optakt til konferencen. Tilstede 140.

Umiddelbart efter var der basar ved Kvindelig Hjælpeforening, derefter salg af lækre desserter, og vi sluttede aftenen med et muntert program, hvor vi morede os dejligt i hinandens selskab. Her var 125 tilstede.

Søndagens møder begyndte med præstedømsmøde og Kvindelig Hjælpeforenings møde kl. 9. Her var henholdsvis 28 og 41 tilstede.

Ved formiddagsmødet kl. 10,30 var talerne fra Frederikshavn og Aalborg, og de talte alle fire om konferencens emne: »Hvad kan jeg gøre for Kirken?«, idet hver enkelt havde til opgave at behandle et specielt område indenfor dette emne. Endvidere hørte vi nogle sangnumre, og alle ydede deres bedste, så vi virkelig følte os godt tilpas ved at være tilstede. Derefter hørte vi fra broder Stanley Bird fra Kirkens byggekomité, som fortalte om Kirkens byggeprogram overalt i verden, og om hvorledes medlemmerne ikke behøver at udrede kontante penge, men ved arbejde kan yde deres indsats, føle godt overfor hinanden og få større tro på evangeliet. Tilstede 125.

Funktionærmødet kl. 15 havde samlet 70 medlemmer og venner, og her blev givet instruktion om de nye hovedbestyrelser, hvordan distrikterne er inddelt, og hvordan det hele skal virke. I samme møde var der genealogisk spørgetime, hvor der blev givet besked om mange ting angående det genealogiske arbejde samt om tempelrejsen 1961.

Kl. 17 var det afsluttende konferencemøde. Under dette møde

foresloges og opretholdtes nye grenspræsidentskaber i Aalborg og Frederikshavns grene, endvidere oplystes, at Logstor er sondagsskole under Aalborg gren, og at Hjorring og Læso er sondagsskoler under Frederikshavn gren. Aftenens talere var distriktspræsidenten, broder Borge Klitgaard, 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Otto Moller, soster Florence B. Thorup og til sidst missionspræsident Levi B. Thorup. Koret sang ind imellem nogle af deres gode sange. Medlemmer og besogende lyttede med interesse, og sikkert er det, at vi alle fik noget godt ud af dette mode, og af hele konferencen i det hele taget. Tilstede ved det sidste mode 142. *B. K.*

ESBJERG 12.-13. november

Som sædvanlig blev konferencen indledt lordag aften med en koncert, som denne gang havde en lokal broder som dirigent, nemlig broder Aage Hansen. - Såvel sangnumre som musiknumre fik en god udforelse og lover godt for det fremtidige arbejde og musikliv i grenen. Tilstede var 90.

Bagefter havde Kvindelig Hjælpeforening en bazar og solgte mange fine arbejder med godt udbytte.

Sondagens moder var præget af konferencens emne: Hvad kan jeg gore for Kirken? I Kvindelig Hjælpeforenings mode talte soster Elvi Nielsen, Esbjerg, soster Astrid Jorgensen, Kolding, soster Florence Thorup, Kobenhavn og ældste Duane Smith. - Tilstede 34.

I det samtidige præstedomsmode talte Poul Robert Pedersen, Esbjerg, Svend Aage Secher, Kolding, Frank Sorensen, Esbjerg og præsident Lloyd Larsen i juniorklassen. - I seniorklassen talte Theodor Jorgensen, Varde, Aage Hansen, Esbjerg, Ejnar Nielsen, Karlsgårde, præsident Otto Moller og missionspræsident Levi B. Thorup. Tilstede 36.

I formiddagsmodet var der taler af Ingrid Gerlich, Sonderborg, Karl Blohm, Esbjerg, Hildegart Wurlitzer, Kolding, Verner Buur Knudsen, Esbjerg, præsident Lloyd Larsen og missionspræsidenten. Ind imellem var der sange af bornene, en klaversolo af Jorgen Hansen, Esbjerg og en duet af Eva Jensen og Hanne Hasselstrom. Tilstede var 109.

Til funktionærmodet, der blev ledet af præsident Otto Moller, og efterfolgende genealogiske sporgetime ved soster Mary Kaiser var der 50 tilstede, som med interesse fulgte med i, hvad der blev oplyst.

Det afsluttende konferencemode var stærkt præget af alle de omforandringer, der skal foretages i anledning af omorganiseringen af hjælpeforeningernes hovedbestyrelser i den danske mission. Herunder blev broder Ejnar Nielsen aflost som distriktspræsident, bl. a. for at overtage stillingen som præsident for den genealogiske forening i område 2 (Kobenhavn, Odense og Esbjerg).

Broder Aage Hansen blev opretholdt som ny distriktspræsident for Esbjerg distrikt. - Han blev i den anledning aflost som rådgiver i grenspræsidentskabet, og broder Karl Blohm blev opretholdt i stedet. Endvidere blev følgende foreslået til forfremmelse i eller meddelelse af præstedom-

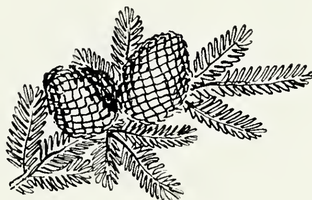
met: Broder John Leach Jorgensen, Kolding og broder Frank Sorensen til ældster. - Hans Otto Ilskov Nielsen, Karlsgårde, til præst, - Arne Pedersen, Jens Ole Byskov Hansen og Soren Buur Knudsen, alle af Esbjerg, til diakoner. Alle blev godkendt.

Distriktspræsidenten uddelte derefter individuelle belonninger til folgende: Poul Robert Pedersen, Poul Erik Buur Knudsen og Frank Sorensen, alle af Esbjerg, samt til Karl Ove Nielsen, Karlsgårde. - Ældste Terry N. Lee talte kort om at stotte missionærerne ved henvisninger. - Derefter talte distriktspræsidenten og mindede om, at det var Genealogisk Forenings 66 års fodselsdag, og at vi også kan gore noget for Kirken ved at virke med denne opgave.

Søster Florence Thorup og præsident Otto Moller talte inspirerende og interessant til os, og missionspræsident Thorup talte om væksten i Genealogisk Forening og Kirkens vækst ud over verden og også om den fremgang, vi har i Danmark. - Sagde, at vi skulle være stolte af at tilhore Kirken og anmodede distrikts- og grenspræsidenten om at udsoge en byggegrund på 4000-6000 m² til en kirke mere i Esbjerg.

Tilstede var 115.

Atter er en god konference slut, med en god ånd og med glæden ved at hilse på vore gode venner og søskende fra andre byer. *E. N.*

Prisforhøjelse på Stjernen

Igennem den sidste halve snes år har STJERNEN kostet kr. 8,50 og er ikke blevet forhojet trods stadig stigende priser på papir og trykning. Vi ser os imidlertid nu nodsaget til at foretage en beskeden forhojelse, således at bladet *fra 1. januar 1961* vil koste

KR. 10,00

for et års abonnement. Denne pris dækker ikke på langt nær omkostningerne til bladet, så vi håber, abonnenterne vil se med velvilje på denne lille forhojelse.

For abonnenter, hvis abonnement ikke løber fra januar til januar, vil forhojelsen træde i kraft første gang det udlober efter 1. jan. 1961.

Prisen for abonnement i *udlandet* forhojes samtidig fra $ 2,00 til *$ 2,50.*

Kvindelig HJÆLPEFORENING

Ved Kvindelig Hjælpeforenings møde under efterårskonferencerne holdt søster Thorup følgende tale til søstrene:

Kære søstre!

Jeg har følt, at Herrens Ånd har været tilstede ved vort møde nu til morgen. Hvor velsignede er vi ikke, at vi er i stand til at mødes her sammen med kvinder, som også har et vidnesbyrd om evangeliet. Så længe vi har et vidnesbyrd og arbejder sammen i kærlighed, vil Kvindelig Hjælpeforening vedblive at gå fremad, og den vil bringe megen glæde ind i vort liv, og vi vil kunne udføre meget godt.

Det er en smuk årstid nu. En tid, hvor bladene får de strålende efterårs-farver, hvor markerne er fyldt med gyldent korn, hvor træerne er tyngede af frugt. Det er høstens tid. Det er taksigelsens tid, en tid, hvor bonden kan se resultaterne af det, han har plantet og sået. En tid, hvor han kan se resultaterne af sin tro, sine ønsker, sin bøn og sit arbejde. Hvor taknemmelige vi er vor himmelske Fader for »høstens velsignelser«.

For bonden er det nu høstens tid, men for Kvindelig Hjælpeforening er det sånings-tid. Den årstid, hvor vi sår den sæd, der vil leve, gro og blomstre, så at vi, når *vor* høst kommer, vil være glade og taknemmelige for det gode arbejde vi har udført.

Den høst, vi høster næste år, vil være resultatet af:

Vort *ønske* om at give af os selv for at hjælpe og forbedre vor organisation.

Den høst, vi høster, vil være resultatet af, hvor megen *tro* vi har til at udføre vort arbejde.

Jesus sagde: »Af deres frugter skal I kende dem.«

Kun gennem omhyggelig forberedelse og planlægning hos lederne og begejstret støtte fra medlemmerne kan træet bære god frugt ved sæsonens slutning. Den slags sæd, vi sår, bestemmer den høst, vi vil høste. Hvis vi sår sæd af gode gerninger, vil vi høste glæde — sæd af hensynsfuldhed vil høste venskab — hvis vi sår sæd af venlighed, vil vi samle kærlighed.

> Må vi i det kommende år stræbe efter at høste en høst af:
> Større medlemstal, ved at gøre nye medlemmer velkomne.
> Vinde mere kundskab og et større vidnesbyrd om evangeliet.
> Arbejde nærmere sammen med præstedømmet.
> Mere kærlighed og forståelse for hinanden og for vore medmennesker.

Må vi også i vor høst høste mange glade minder om gode sammenkomster med hinanden, når vi *sang* sammen, når vi *smilede* sammen, når vi *hyggede* os sammen, når vi *morede* os sammen, når vi *spiste* sammen, og når vi sammen glædede os over hinandens venskab.

Hvis hver lærerinde vil forberede sine lektier med begejstring og bede Herren hjælpe dem til at inspirere og undervise på en interessant måde, vil de så en sæd af sandhed, som vil blomstre og vokse i deres søstres hjerter.

Må vi altid have en ånd af uegennytte, venlighed, kærlighed og et ønske om fremgang, og må Herrens velsignelser altid være med os, beder jeg i Jesu Kristi navn. Amen.

Florence B. Thorup.

Basar på Amager

Ja, så er vi atter i basarernes tid. Når vi nærmer os jul, er der vist de fleste steder tradition for, at nu skal der hjælpes, og så tager basarerne fat.

Amager gren har ikke i lang tid holdt selvstændig basar, men holdt den sammen med de københavnske grene i forbindelse med efterårskonferencen. Bestyrelsen for Amager kvindelige Hjælpeforening fik imidlertid i år lyst til at forsøge lykken på egen hånd, og vi var meget glade over, at vi gjorde det, for vi har kun grund til at være meget glade og taknemmelige over resultatet.

Vi afholdt basaren mandag den 31. oktober — en dag mange så skeptisk på — og vi begyndte med lidt fin underholdning i kirkesalen. Præsidentinden, søster Karla Andersen, bød velkommen til alle de tilstedeværende, specielt var vi glade for, at missionspræsident og søster Thorup kunne afse tid til at være sammen med os den aften. Efter sang og bøn spillede søster Thorup og søster Inger Rasmussen en firhændig, så sang nogle af vore lokale søstre, dernæst var der solosang af søster Karla Andersen og søster Lena Ling Nielsen. Distriktspræsident Harry Petersen bidrog til underholdningen med et potpourri over amerikanske sange spillet på tenorbanjo, og der sluttedes med endnu et firhændigt nummer af de samme søstre.

Så blev dørene slået op til konferencesalen, og alle gik ind i den festlige, oplyste sal, hvor lange borde fremviste mange dejlige broderier og andre ting plus lækkerier, som kunne kildre selv de mest kræsne ganer.

Salget gik strygende, det var jo heller ikke for tidligt, hvis nogle af de fine ting skulle sendes over til Amerika eller andre

steder, og vi ved jo, at vore missionærer altid er glade for at sende gaver hjem, som viser noget specielt for Danmarks håndarbejder. Vi var glade for de mange søskende, som fra Københavns grene havde fundet ud til os denne aften, og deres store interesse for vore udstillede ting.

Helhedsresultatet var fint. Da vi skulle samle det resterende sammen, efter at vi havde ryddet op, var der en dukke og 3 småting tilbage, så vi i bestyrelsen var meget taknemmelige for, at vi havde holdt os til vor første indskydelse med mandagen og så derpå lagt alt i Herrens hånd, og Han svigtede os ikke. *I. P.*

Horsens

Mandag den 26. september afholdt Kvindelig Hjælpeforening i Horsens sin åbningsfest for året 1960-61. Der indledtes med sangen »Vi glædes og frydes« og bøn ved søster Johanne Schmidt, derefter fulgte sangen »Der er skønhed her på jord«.

Underholdningen begyndte med en munter historie, der blev læst af søster Magda Carstensen, derefter kom søster Cecilie Peick ind forklædt som en gammel mand og gav en monolog. Næste punkt var søster Kristine Clausen og søster Johanne Schmidt, der opførte en sketch.
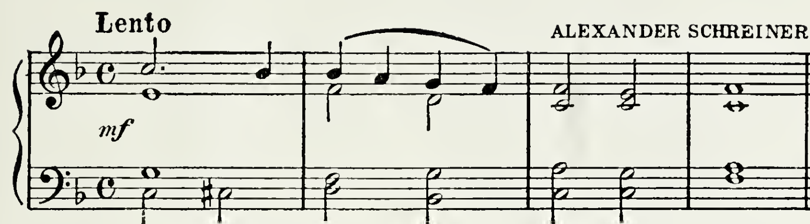

Efter underholdningen blev der serveret lækkert smørrebrød og sodavand, maden blev velsignet, og vi gik derefter i gang med god appetit; under måltidet blev der uddelt sange, der viste sig at indeholde en slags motionsgymnastik ved bordet — vi måtte op at stå og bøje og neje og vende og dreje midt i det hele, det vakte megen morskab. Efter smørrebrødet blev der serveret henkogte pærer med flødeskum.

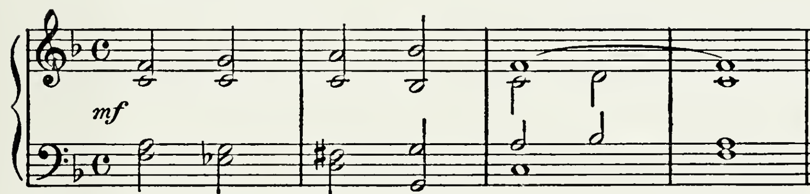
Aftenen sluttede med sangen »Altid frejdig, når du går« og bøn ved søster Kristine Clausen. Tilstede 17. *A. K.*

SØNDAGSSKOLEN

Nadververs for december:

For Senior og Junior Søndagsskolen:
»Thi ligesom alle dør i Adam, således skal også alle levendegøres i Kristus«. (1. Kor. 15:22)

Søndagsskolesang for december 1960:

»Med undren stor«. (Nr. 19 i den nye sangbog).

Søndagsskolesang for januar 1961:

»Lader Guds Ånds stille hvisken«. (Nr. 46 i den nye sangbog).

Søndagsskolen vil gerne gennem »Stjernen« sende en julehilsen til alle søskende og venner.

Selv om de store magter kriges indbyrdes, og der er megen ufred for øjeblikket, kan intet slå julen i stykker, for julen er fred for os alle, såvel store som små. Kristus blev sendt ned på jorden for at bringe fred til os alle.

Desværre er der altfor mange mennesker, der glemmer julens sande og egentlige betydning, for dem er det gaverne, maden og juletræet, der er det afgørende.

Men det er søndagsskolens bøn for alle mennesker på hele jorden, at de juleaften må have fred i sindet og fred med deres næste, således at den samlede tanke må være:

»Ære være Gud i det højeste!«

GLÆDELIG JUL!

Søndagsskolens hovedbestyrelse.

HUSK AT FORNY DERES ABONNEMENT PÅ STJERNEN!

Indbinding af Stjernen 1960

Stjernen for 1960 kan nu indbindes. Bogbinderen har atter i år givet os et meget fordelagtigt tilbud, således at en lignende indbinding som i 1959 (smuk pluviusin med ægte guldtryk) kan leveres til en pris af kr. 10,00. Da denne billige pris imidlertid forudsætter, at et storre antal indbindes på een gang, bedes de Stjerner, der onskes indbundet, venligst indsendt til missionskontoret snarest muligt, og i hvert fald så betids, at vi har dem **inden den 1. februar 1961.**

Vi lader desuden indbinde et begrænset antal eksemplarer, der kan leveres til samme pris plus abonnementsprisen kr. 8,50, altså ialt **kr. 18,50 i Danmark, $ 3,50 i udlandet,** frit tilsendt.

Bogerne kan leveres i farverne **brun, rød, bordeaux, blå, grøn** eller **sort.** Husk at anfore, hvilken farve der ønskes. Hvis intet andet anfores, leveres **brun** indbinding.

Betalingen bedes venligst indsendt samtidig med bestillingen til CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, Kobenhavn F., i Danmark postgirokonto nr. 333.38.

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

»*Den, der modtager min lov og holder den, er min discipel......*« (L. & P. 41:5).

Formål: At påvise, at for at nyde Herrens ånds velsignelser, må vi holde hans befalinger.

En discipel er en elev, som følger sin mesters lærdomme. For at være Kristi discipel må vi studere og forstå Frelserens lærdomme og lade dem virke i vort daglige liv.

Den store velsignelse, som kommer til Frelserens disciple, er den vidunderlige mulighed for at have hans Ånds hjælp og ledsagelse. De, som nyder hans Ånds nærværelse, har fred i sindet. De har fået kraft til at overvinde livets problemer og - gennem hans hjælp - nyde tilfredsstillelsen ved at have udfort meget i tjenesten for andre.

Hvorledes kan vi blive Kristi disciple? Han har sagt os det: »Den, som modtager min lov og holder den, er min discipel«. *(L. & P. 41:5).*

Det forste skridt henimod at blive Hans discipel er at kende og forstå og modtage Hans lov. Frelserens love er evangeliets love. Det er de lærdomme, som Han gav os under sit liv her på jorden. Det er også de lærdomme og befalinger, som gives gennem inspi-

ration og åbenbaring til alle Hans profeter, både de gamle og de nye, som vi finder dem i skrifterne og i de instruktioner, som vore ledere af i dag sender til os.

At forstå og modtage Frelserens love er et vedvarende, livslangt krav. Vi må aldrig holde op med at studere og lære.

Det er imidlertid ikke nok at modtage loven. Vi må sætte den i virksomhed i vort liv. En af profeterne i Mormons Bog, Kong Benjamin, udtrykte klart denne sandhed, da han sagde: »...... og dersom I nu tror alle disse ting, se til, at I gør dem«. *(Mosiah 4:10)*. Apostlen Jakob udtrykte den samme tanke, da han sagde: »Men vær ordets gørere og ikke blot dets hørere, så I bedrager jer selv«. *(Jak. 1:22)*.

Jesu Kristi evangelium er et arbejdets evangelium. Vi ved, at vi vil blive frelst gennem vore gerninger, og vi skal blive dømt efter vore onsker og gerninger.

En gammel fabel fortæller om en bestemt farmer, som havde tre venner. De to af dem satte han meget hojt og var næsten altid sammen med dem. Den tredje ignorerede han, skønt han var en fin karakter.

En falsk anklage førte ham for retten. Han skulle have et pålideligt vidne og gik derfor først til de to venner, han foretrak. Den forste af dem gav mange grunde til, at han ikke kunne være til stede i retten. Den anden var villig til at gå med ham derhen, men han kunne skam ikke følge ham længere end til døren. Den tredje, som han sidst havde regnet med, gik ikke alene med ham, men han forsvarede ham så dygtigt for retten, at han blev frikendt.

Ligesom i denne fabel har hvert menneske tre venner gennem livet: sin egen verdslige position, sin familie og sine venner, og sine gode gerninger. Når han forlader dette liv og står ansigt til ansigt med den store dommer, må han lægge sin første ven, sin verdslige position bag sig. Den anden ven: familien og vennerne, kan kun følge ham til dødens dør. Hans tredje ven, ham, som han er tilbojelig til at ignorere: de gode gerninger, er den eneste, som kan gå med ham og hjælpe ham at klare frisag.

Frelserens sande discipel udforer gode gerninger, for han ved, at det er ved sine gerninger, han bliver frelst. Han nøjes ikke med at modtage Kristi ord, men han omsætter dem i handling og skriver dem på »...... dit hjertes tavle«. *(Ordspr. 3:3)*.

Jesus beskrev en sand discipel således:

»Derfor: enhver, der hører de ord, jeg her har sagt, og handler efter dem, han ligner en klog mand, som bygger sit hus på klippegrund«. *(Matt. 7:24)*.

Lad os alle soge at gore os fortjent til de rige velsignelser, som kommer til vor Herres sande disciple.

HUSK AT FORNY DERES ABONNEMENT PÅ STJERNEN!

KREDSLÆRERNES *budskab*

Betydningen af at gore vort bedste.

Hver eneste sidste dages hellig bor være opmærksom på den lektie, der kan læres fra lignelsen om »Talenterne«. Jesus fortalte sine disciple denne lignelse, efter at de havde aflagt besog i Templet, Han, de Tolv og nogle andre af Kristi trofaste efterfolgere. Lignelsen indeholder en advarsel til både aktive og passive medlemmer. Vi lærer, at ikke alle har fået de samme evner. Mesteren forsikrede dem imidlertid om, at de, som var blevet velsignede med mere end gennemsnitsevner, ikke ville have nogen forret med hensyn til frelse. Belonningen vil være ens for alle, som trofast har gjort deres bedste.

Den trofaste tjener, som modtog to talenter fra sin Herre, og som udviklede to andre talenter med dem, fik samme belonning af sin Herre, som den tjener, der fik fem og fordoblede dem. Det fremgår tydeligt, at vor belonning afhænger af vore anstrengelser. Et godt eksempel herpå er den unyttige tjener, som kun fik een talent og straks gik ud og gravede den ned. Han udviklede sig ikke og som straf herfor blev han nedværdiget og kastet ud. De, som kun anstrenger sig det mindst mulige, eller slet ikke, for at bygge Guds Rige op, skal heller ikke vente sig andet til gengæld.

Herren kender vore evner. Han ved, når vi »lader stå til«, og Han ved, hvornår vi yder maksimum af energi. De af os, som har mere end almindelige gode evner, må aldrig se med ringeagt på dem, hvis evner er mindre end vore. Vi må heller ikke blive opblæste eller stolte over disse evner. Hvor meget er givet, forventes der meget. Hvis vi har været så heldige at blive forsynet med ualmindelige evner, må vi ikke være utilfredse med det, som de mindre begavede udforer.

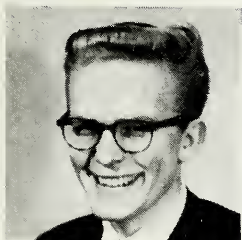
Og omvendt må de mindre begavede ikke være misundelige på dem, som er mere begavede. De må heller ikke blive mismodige og holde op med at gore noget, bare fordi der er andre, som kan udfore mere. Der er ingen som helst grund for nogen som helst til at ryste ansvaret af sig. Den, som således vil retfærdiggore sig selv, bor huske på Meurier's ord: »Den, som undskylder sig selv, anklager sig selv.«

Ved stadigt at gore vort bedste, foroger vi vore evner, og det er det, Herren forventer af os. Han er tilfreds med dem, som af fri vilje udvikler sig, men Han er ulykkelig, når der er nogle, som ikke gor noget som helst, for de får besked på at gore det. Herom siger Han folgende:

»Thi se, det er ikke passende, at jeg giver befaling i alle ting; thi den, som skal tvinges til alt, er en lad og ikke en klog tjener, hvorfor han ingen belonning får.

Sandelig siger jeg jer: Menneskene burde virke med iver for en god sag og gore mange ting af egen fri vilje og udove megen retfærdighed.« *(L. og P. 58:26-27).*

INDSAT

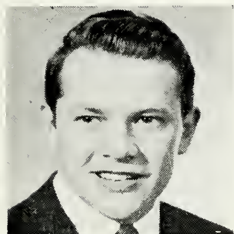

Den 31. oktober er ældste *Frank Poulson* blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste Poulson er født den 12. december 1935 i Ephraim, Utah, som søn af Mr. og Mrs. Alton Poulson. Han har taget eksamen fra Tooele Highschool og fra Kirkens seminarium i Tooele, og har derefter tjent 4 år i de amerikanske luftstyrker.

Ældste Poulson kom til Danmark den 23. juli 1958 og har arbejdet i Aalborg, Haderslev, Kolding, København, Randers og Esbjerg, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Vi beder Gud velsigne ældste Poulson i det ansvarsfulde kald, der nu er pålagt ham.

Den 31. oktober er ældste *Darrel G. Gamble* blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste Gamble er født den 25. september 1938 i Preston, Idaho, som søn af Mr. og Mrs. Glen Gamble. Han har taget eksamen fra Preston Highschool og fra Kirkens seminarium i Preston, og har derefter studeret psykologi i to år på Utahs statsuniversitet i Logan, med børnepsykologi som speciale, og har taget eksamen fra Kirkens institut i Logan.

Ældste Gamble kom til Danmark den 1. november 1958 og har arbejdet i København, Roskilde, Vejle og Herning, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Vi beder Gud velsigne ældste Gamble i det ansvarsfulde kald, der nu er pålagt ham.

Ændrede mødetider i Odense gren

Organisationerne i Odense gren har ændret mødetider, og møderne afholdes fremtidig til følgende tider:

G.U.F. — hver torsdag kl. 19,30.

Kvindelig Hjælpeforening — hver tirsdag kl. 19,30.

Primary — hver onsdag kl. 16,15.

FØDSELSDAGE

København Nordre Gren: Den 22. december fylder søster Olga Ørregaard, Teglværksgade 14, 70 år. Hjertelig til lykke!

København Søndre Gren: Den 28. december fylder søster Anna Gotfredsen, Vinkelager 52, 60 år. — Hjertelig til lykke!

Hilsen fra England: Søster *Edith Lorentzen Witter,* tidligere København, sender fra sit hjem i England de bedste ønsker om en glædelig jul og et godt nytår til alle søskende, venner og missionærer i København og på Amager.

Hilsen fra U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *Jay Thueson,* sender fra sit hjem i Salt Lake City de kærligste hilsener til alle søskende og venner i Danmark.

Hilsen fra U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, søster *Lois Christensen,* sender fra sit hjem i Elsinore, Utah, de bedste hilsener til alle søskende og venner i det dejlige Danmark.

Hilsen fra U.S.A.: Søster *Paula Hansen* og søster *Grethe Caspersen,* tidligere København, nu Inglewood, California, ønsker alle søskende og venner i Danmark en glædelig jul og et godt nytår.

Bryllup i U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *J. Charles Keller,* viedes den 18. november i Logan Templet til Sydnee Jeppsen. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Dåb:	**Døbt af:**	**Håndspålæggelse af:**
København Nordre Gren:		
26. september:	Broder	Broder
Kim Bjarne Munck	Benny Arvid Lindén	Benny Arvid Lindén
8. oktober:		
Erna Randi Knudskov	Ældste Roger Rasmussen	Ældste Hal Andersen
Agnete Bettina Nielsen	Ældste Hal Andersen	Ældste Hal Andersen
13. oktober:		
Niels Carl Adolf Nielsen	Ældste Roger Rasmussen	Ældste Hal Andersen
Mette Merete Nielsen	Ældste Hal Andersen	Ældste Hal Andersen
Kalundborg: 30. oktbr.:		
Vigura Karoline Andrea Høxbro	Ældste John Holton	Ældste Harry Boley
Anita Valentin Vedborg Jensen	Ældste John Holton	Ældste Harry Boley
Hans Georg Aspe	Ældste Harry Boley	Ældste John Holton
København Søndre Gren:		
1. oktober:		
Inge Eina Bjerg Pedersen	Ældste Harry Boley	Ældste Lloyd B. Larsen
22. oktober:		
Claus Monrad Buch	Ældste Richard V. Pedersen	Ældste Richard V. Pedersen
Jane Monrad Buch	Ældste Richard V. Pedersen	Ældste Richard V. Pedersen

HUSK AT FORNY DERES ABONNEMENT PÅ STJERNEN!

Dåb:	**Døbt af:**	**Håndspålæggelse af:**
29. oktober:		
Ena Gyde Lynge Jensen	Ældste Robert J. Blake	Ældste Robert J. Blake
Amager: 24. september:		
Ulla Jensen	Ældste Richard V. Pedersen	Ældste Richard V. Pedersen
1. oktober:		
Henning Schou Jørgensen	Ældste Douglas Labrum	Ældste Richard V. Pedersen
12. oktober:		
Mark Lyle Young	Ældste Martin Thorne	Ældste Clark Ostergaard
Silkeborg: 24. september:		
Inge Petersen	Ældste Jorgen J. Boyer	Ældste Ray L. Hardy
23. oktober:		
Jens Moeslund-Christensen	Ældste Ray L. Hardy	Ældste Earl B. Meek
Conny Kirsten Moeslund-Christensen	Ældste Ray L. Hardy	Ældste Earl B. Meek
Randers: 2. oktober:		
Jytte Maro Nielsen	Ældste Thayne Jensen	Ældste Wayne Stoker
8. oktober:		
Aase Dahlin	Ældste Charles Petersen	Ældste Christian Johansen
24. oktober:		
Peter Marinus Junge Nielsen	Ældste Christian Johansen	Broder Knud F. Markmann
Rita Sterner Gross	Ældste Thayne Jensen	Ældste Wayne Stoker
29. oktober:		
Johan Kristian Dahlin	Ældste Christian Johansen	Ældste Christian Johansen
Sigrid Jensen Dahlin	Ældste Christian Johansen	Ældste Christian Johansen
Tage Christian Dahlin	Ældste Christian Johansen	Ældste Dennis Iverson
Ida Elisabeth Würtz Gyldenskjold	Ældste Christian Johansen	Ældste Wayne Stoker
Herning: 15. oktober:		
Henning Kiilerich Frederiksen	Ældste Stewart Gudmundsen	Ældste Darrel Gamble
Sonja Marie Frederiksen	Ældste Stewart Gudmundsen	Ældste Clifford Goff
Aarhus: 22. oktober:		
Asger Thomassen Neergaard	Broder Regnar Neergaard	Broder Regnar Neergaard
23. oktober:		
Anna Torp Hansen	Ældste Kent D. Petersen	Ældste David K. Sorensen
Poul Henning Warnich Hansen	Ældste Kent D. Petersen	Ældste David K. Sorensen
29. oktober:		
Aage Karl Wissing	Ældste Larry D. Knudsen	Ældste Orlyn Lund
Kerstine Tilsted Wissing	Ældste Larry D. Knudsen	Ældste Orlyn Lund
Egon Martinus Tilsted Wissing	Ældste Larry D. Knudsen	Ældste Orlyn Lund
Ulf Røll Larsen	Ældste James P. Leth	Ældste David K. Sorensen
Morten Røll Larsen	Ældste James P. Leth	Ældste Kent D. Petersen
Gerd Røll Larsen	Ældste Kent D. Petersen	Ældste David K. Sorensen
2. november:		
Gerda Bach Alberts	Ældste Walter Ekins	Ældste Stanley Hansen

Dåb:	Døbt af:	Håndspålæggelse af:
6. november:		
Kaj Edmund Lykke Jensen	Ældste Orlyn Lund	Ældste Larry Knudsen
Bodil Marie Jensen	Ældste Orlyn Lund	Ældste Larry Knudsen
Alma Kirstine Andersen Clausen	Ældste David K. Sorensen	Ældste Allan Cazeau
Vejle: 29. oktober:		
Anette Andersen	Ældste Jens Kristoffersen	Ældste Gary Christensen
Esbjerg: 11. oktober:		
Arne Pedersen	Ældste Frank A. Poulson	Broder Aage Therkild Hansen
Elisabeth Emilie Rohde Pedersen	Ældste Larry Wm. McClurg	Ældste Frank A. Poulson
Finn Nielsen	Broder Anders Henry Jensen	Broder Anders Henry Jensen
Odense: 13. oktober:		
Alice Drue	Ældste James P. Leth	Broder Chr. Klokker Hansen
19. oktober:		
Hansine Frederikke Hansen	Ældste Gordon Jensen	Ældste Charles Lamb
6. november:		
Erna Sofia Roma Christensen	Broder Erling R. Jensen	Ældste James P. Leth
Svendborg: 28. oktober:		
Lennart Peter Andersen	Ældste Ralph Hansen	Ældste Ralph Hansen
Aalborg: 11. oktober:		
Hans Jørgen Schmidt	Ældste Grant Taylor	Ældste Grant Taylor
28. oktober:		
Agnete Torp	Ældste Martin Palmer	Ældste Gary Hudson
29. oktober:		
Poul Randrup	Ældste Bjarne P. Olsen	Ældste Blaine Petersen
Else Asta Randrup	Ældste Blaine Petersen	Ældste Bjarne P. Olsen

Ordinationer:	Til:	Ordineret af:
Aalborg: 3. oktober:		
Per Christen Bredgaard Jensen	Lærer	Broder Konrad Børge Klitgaard
16. oktober:		
Niels Aage Pedersen	Diakon	Broder Anton Falden
Jan Hird Petersen	Lærer	Ældste Waldemar Jensen
23. oktober:		
Harry Severin Olsen	Ældste	Ældste Lloyd B. Larsen
Morten Pedersen	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Frederikshavn: 23. oktbr.:		
Johannes Klausen	Præst	Broder Konrad Børge Klitgaard
Tage Holm Larsen	Ældste	Broder Otto Møller
Jens Holm Larsen	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Esbjerg: 11. september:		
Theodor Johannes Hein Jørgensen	Diakon	Broder Verner Buur Knudsen

Ordinationer:	Til:	Ordineret af:
Horsens: 25. september:		Broder
Hardy Villy Sørensen	Lærer	Antoni B. Jacobsen
Randers: 4. oktober:		Broder
Ernst Friedrich Krüger	Diakon	Knud E. Markmann
18. oktober:		
Stig Øksenholdt Michaelsen	Diakon	Broder Alex Nielsen
København Søndre Gren:		
24. juli:		
Ivan Holgersen Madsen	Diakon	Broder Harry Petersen
28. august:		
Henning Winther	Diakon	Broder Bjarne Gram
25. september:		
Jørgen Kamper Jacobsen	Diakon	Broder Bjarne Gram
København Nordre Gren:		
9. oktober:		
Henry Hansen Kofoed	Præst	Broder Flemming Hall
16. oktober:		
Tage Lysholdt-Rasmussen	Diakon	Broder Flemming Hall
18. oktober:		
William Thorvald Sødergreen	Lærer	Broder Arnold Køster

DØDSFALD

Odense: Den 16. oktober døde broder Mads Christian Damsted, 71 år gammel. Æret være broder Damsteds minde!

Aalborg: Den 8. november døde broder Christian Peter Thomsen, 69 år gammel. Æret være broder Thomsens minde!

København Søndre Gren: Den 5. november døde søster Selma Harboe, 90 år gammel, og blev begravet fra kirken, Priorvej, den 9. november. Æret være søster Harboes minde!

Missionærforflytetlser:	Dato:	Fra:	Til:
Kenneth Searle	21. oktober	Hvidovre	Gentofte
John C. Stutznegger	21. oktober	Sønderborg	Lyngby
Finn S. Hansen	21. oktober	København	Lyngby
Fred R. Hunsaker	21. oktober	København	Gentofte
Kent Petersen	30. oktober	Aarhus	Herning
Allan R. Cazeau	30. oktober	Bornholm	Aarhus
Terry N. Lee	31. oktober	Kolding	Esbjerg
Frank A. Poulson	31. oktober	Esbjerg	København
Darrel Gamble	31. oktober	Herning	København
James A. Petersen	31. oktober	Horsens	Kolding
John Larsen	4. november	København	Hjørring
Dale Hougaard	4. november	Kolding	Svendborg
Dee Johnson	4. november	Aabenraa	Kolding
Stanley Q. Johnson	4. november	Svendborg	Hjørring
Charles Petersen	12. november	Skive	Randers
Blaine R. Petersen	12. november	Aalborg	Skive

MISSIONÆRANKOMSTER

Med SAS fra New York er følgende missionærer ankommet til den danske mission:

20. oktober: *Nora Fay Curtis* fra Amora, Utah, beskikket til at arbejde i København.

Ernest Grenn Clark fra Orem, Utah, beskikket til at arbejde i Sønderborg.

Carl Craig Nielsen fra Preston, Idaho, beskikket til at arbejde i København.

27. oktober: *Bruce Charles Watts* fra Orem, Utah, beskikket til at arbejde i Horsens.

Georg Martin Hoge fra Pocatello, Idaho, beskikket til at arbejde på Bornholm.

2. november: *Gerald Kenneth Jensen* fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i København.

Paul O. Bingham fra Ogden, Utah, beskikket til at arbejde i Aabenraa.

Michael H. Malan fra Ogden, Utah, beskikket til at arbejde i Hørsholm.

10. november: *Myrtle Kay Een* fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde på missionskontoret.

Howard James Williams fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Aalborg.

15. november: *Dennis C. Smith* fra Idaho Falls, Idaho, beskikket til at arbejde i Nyborg.

James Baker Lewis fra Soda Springs, Idaho, beskikket til at arbejde i Aarhus.

Richard S. Monson fra Pleasant Grove, Utah, beskikket til at arbejde i Aarhus.

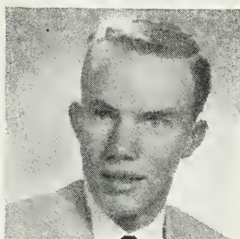

Nora Fay Curtis

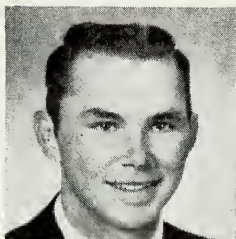

Myrtle Kay Een

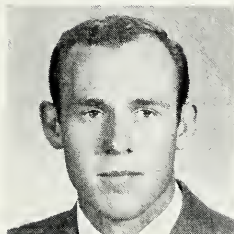
HUSK AT FORNY DERES ABONNEMENT PÅ STJERNEN!

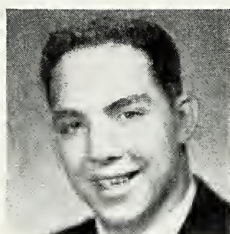
E. Grenn Clark

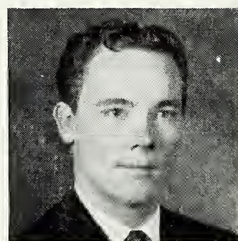
Carl C. Nielson

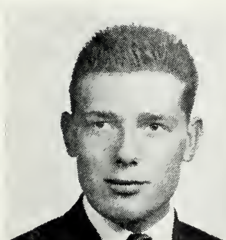
Bruce C. Watts

George M. Hoge

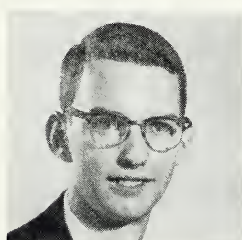
Gerald K. Jensen

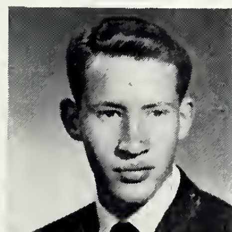
Paul O. Bingham

Michael H. Malan

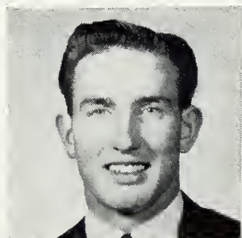
H. James Williams

Dennis C. Smith

James Baker Lewis

Richard S. Monson

